

[Henrik Toff]

transfusion. Det problem er imidlertid løst gennem varmebehandlingen af donorblod.

Samtidig er der gennemført meget omfattende oplysningskampagner om sygdommens farlighed. Det har da heldigvis også givet resultat. Hvor der tidligere har været tale om en fordobling af antallet af AIDS-dødsfald i løbet af 12-13 måneder, går der nu over 18 måneder, og tager vi de sidste måneder med, er det faldet endnu mere. Som et helt konkret resultat af oplysningskampagnen om brug af kondom ser vi nu en halvering af antallet af syfilis- og gonorrésmittede. Derfor er Venstre overbevist om, at det er rigtigt, som vi har tacklet indsatsen mod AIDS, nemlig ved oplysning og atter oplysning.

Det er ikke os alle sammen, der nødvendigvis skal ændre vores seksualvaner. Vi tror overhovedet ikke på, at en kriminalisering af AIDS-smittede ved at straffe dem som efter kønssygdomsloven ville have nogen effekt, tværtimod. Det var da også holdningen, da et tilsvarende forslag var til behandling her i Folketinget i morgen for to år siden. Jeg kan henholde mig til de vanskeligheder, som ligger i, at personer, der findes i risikogrupperne, formodentlig ikke ville melde sig. Det indicerer derfor ufornuften i at bringe dem ind under kønssygdomslovens straffebestemmelser.

Jeg vil godt sige om lægernes oplysningspligt, at hvis der er nogen læger, der ikke kan finde ud af at oplyse konkret over for partnere, så kunne noget tyde på, at de har studeret lidt for længe. Sund fornuft kan nu engang ikke købes i kilovis.

Efter Venstres opfattelse tilsiger de danske undersøgelser os, at der ud over en fortsat massiv oplysningekampagne om AIDS kan være god grund til at få undersøgt visse risikogrupper, som også geografisk findes ret afgrænset.

Venstre kan ikke støtte Fremskridtspartiets lovforslag, men er der retsregler, der trænger til ændring eller til klargøring i forbindelse med AIDS-sygdommen, vil vi være parate til at medvirke hertil.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Jeg vil gerne på Det Radikale Venstres vegne deltage i glæden over, at der i Folketinget er så bred enighed om, hvordan vi skal tackle de utallige problemer, der findes omkring AIDS.

Nu forsøger Fremskridtspartiet igen at få AIDS inddraget under loven om bekæmpelse af kønssygdomme. Det kan godt undre én, når man ser tilbage på den behandling, det samme forslag fik den 28. november 1985. Jeg vil godt tillade mig i den anledning at vende tilbage til et citat af den daværende indenrigsminister, fru Britta Schall Holberg, som udtalte – det er Folketingstidende 1985-86 sp. 3044:

»Hvad vil man opnå ved en sådan pligt til undersøgelse og straf for seksuelt samvær, når sygdommen ikke kan helbredes? Det, man opnår, er afsondring og isolation af en i forvejen hårdt ramt gruppe mennesker. Det kan da ikke være Fremskridtspartiets mening. Nej, tværtimod skal smittede oplyses om, hvordan de kan leve en acceptabel tilværelse, også seksuelt, men stadig uden at bringe smitten videre.«

Og hvad er der så sket siden den sidste debat, vi havde? Desværre ikke, at man har fundet en behandling. Derimod ser det ud til, at oplysningskampagnen har virket, sådan at udbredelsen er gået en hel del langsommere, end man havde frygtet. Og der er stadig væk ikke nogen forandringer: De, der ikke frivilligt vil tage konsekvensen af AIDS-faren, får man heller ikke frem ved det her forslag, tværtimod.

Jeg er derfor enig med SF's ordfører i, at det, man måske kunne overveje i forbindelse med det her forslag, var at ophæve lov nr. 287 af 23. maj 1973. Efter hvad adskillige fagfolk hævder, har den ikke nogen som helst praktisk betydning, og det ville da være i tråd med Fremskridtspartiets normale idealer om så få love som muligt.

Hvis man kunne forestille sig et flertal for forslaget – men det kan man jo altså heldigvis ikke – så er det jo for så vidt, som også SF's ordfører var inde på, kun lovens § 10, der taler om hæfte eller fængsel, der kunne praktiseres, og det kan den jo ikke i virkeligheden, fordi vi dér står over for fængselsvæsenets holdning til AIDS-ramte. Så selv om nogen ville gøre det, så ville det heller ikke kunne gennemføres.

Det fremgår forhåbentlig tydeligt af det, jeg har sagt, at Det Radikale Venstre ikke kan gå ind for forslaget.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Nu kan det da være, der begynder at tegne sig noget interessant i forhold til kønssygdoms-